

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615201121
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615201121.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO : 47 233 516 proti žalovaným: 1./ B. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, 2./ X. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, 3./ G. Š.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, o zaplatenie 2.419,20 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava Malacky zo dňa 22. septembra 2020 č. k. 6C/221/2015-46, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1./, 2./ a 3./ nemajú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie 2.419,20 € s príslušenstvom titulom nesplateného úveru. Žalovaným 1./, 2./ a 3./ náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Svoj rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 497, § 499 a § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 2, § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že pôvodný žalovaný (L. Š. zomrelý XX.X.XXXX) zaslal žalobcovi žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru datovanú dňa 17.12.2010 v znení ako vyplýva z bodu 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, pričom požadoval poskytnúť úver v sume 1.290 € splatný v 42 mesačných splátkach po 69,12 € splatných k 25.dňu v mesiaci s tým, že celkovo mal pôvodný žalovaný zaplatiť za úver sumu 2.903,04 €, predpokladaná RPMN za úver mala byť vo výške 70,02%, ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,02%, priemerná RPMN za úver vo výške 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu bola žiadaná v sume 680,14 €, s celkovou čiastkou, ktorú mal pôvodný žalovaný zaplatiť v sume 1.658,88 €, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 % a ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 76,21 %. Z rovnakého listinného dôkazu vyplýva, že žalobca sa zaviazal pôvodnému žalovanému poskytnúť úver vo výške 1.290 € so splatnosťou v 42 mesačných splátkach po 69,12 € splatných k 25.dňu v mesiaci, celková čiastka, ktorú mal pôvodný žalovaný zaplatiť bola vo výške 2.903,04 €, RPMN uviedol vo výške 69,21%, ročnú úrokovú sadzbu vo výške 70,02 %, priemernú RPMN za úver vo výške 44,57 %; žalobca sa zaviazal poskytnúť sumu revolvingu 680,14 €, pričom pri tomto revolvingu požadoval, aby žalovaný zaplatil celkom 1.658,88 €, predpokladanú RPMN pri revolvingu uviedol vo výške 60,50%, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu vo výške 76,21%. Z obsahu žaloby po vyhodnotení obsahu karty klienta možno usudzovať, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia nesplatenej časti

úveru na základe údajov o schválenom revolvingovom úvere a nie vrátenia poskytnutého revolvingového úveru.

1.2. Súd prvej inštancie skúmal či medzi sporovými stranami prišlo k uzavretiu tvrdenej zmluvy o úvere. V žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je v bode 5 obsiahnutý návrh pôvodného žalovaného na uzavretie zmluvy zo dňa 17.12.2010, z ktorého vyplýva vôľa pôvodného žalovaného uzavrieť zmluvu o úvere za podmienok uvedených v tomto návrhu. Návrh bol žalobcovi doručený dňa 22.12.2010. Žalobca po prijatí vyššie uvedeného tlačiva upravil podmienky navrhovanej zmluvy v bode 6 predmetnej žiadosti, podľa ktorého mal prijať návrh žalobcu na uzavretie zmluvy. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.12.2010 vyplynulo, že ide o nový návrh, keď podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žalobca do vyššie uvedenej žiadosti, návrhu na uzavretie zmluvy, doplnil údaje uvedené v bode 6 návrhu, pričom aj tieto údaje pozmenil v oznámení o schválení úveru a nepreukázal, že toto oznámenie pôvodnému žalovanému v takejto podobe aj doručil. Keby tomu aj tak bolo, podmienky v bode 6 sú odlišné od podmienok žiadaných žalovaným v bode 5 žiadosti, teda nie je možné považovať konanie žalobcu za akceptáciu návrhu na uzavretie zmluvy. Žalobca zvýšil výšku revolvingu a požadoval odlišnú výšku RPMN a odlišnú predpokladanú RPMN pri vykonaní revolvingu. Súd prvej inštancie považoval takéto zmeny za zmenu návrhu na uzavretie zmluvy. Žalobca nepreukázal či tento návrh doručil pôvodnému žalovanému a či žalovaný nový návrh akceptoval. Vzhľadom na nepreukázanie akceptácie návrhu zmluvy zo strany pôvodne žalovaného, mal súd prvej inštancie za to, že neprišlo k písomnému uzatvoreniu zmluvy o úvere. Na uzavretie zmluvy nebola splnená ani podmienka podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania navyše nevyplývalo, že Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu uvedené v osobitnom liste, ktorý bol žalobcom založený ako príloha k žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX boli doručené pôvodne žalovanému, tento sa s nimi oboznámil, keď v rámci právnych vzťahov so spotrebiteľmi, dojednania o zmluvnej pokute, nárok na zaplatenie ktorej si žalobca uplatňoval, zásadne nemôže byť súčasťou všeobecných zmluvných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, to znamená listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.11.2013, sp. zn. I ÚS 3513/2011). Žalobca nepreukázal platné dojednanie zmluvnej pokuty.

1.3. Podľa súdu prvej inštancie je tvrdená zmluva o úvere neprehľadná a nezrozumiteľná, keďže nie je zrejmé, čo je jej predmetom, za akých podmienok bola uzavretá a čo malo byť pôvodnému žalovanému poskytnuté. Nie je zrejmé, že či žalovaný pochopil význam revolvingu a tú skutočnosť, že mal byť poskytnutý najprv úver a až potom revolving, teda navýšenie úveru o ďalšie finančné prostriedky za podmienok, ktoré neboli upravené v samostatnej zmluve, ale len v Zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere, pri ktorých nebolo preukázané, že sa pôvodný žalovaný s nimi oboznámil, prípadne že mu boli doručené a súhlasil s nimi. Žalobca nepreukázal, že úver bol pôvodnému žalovanému poskytnutý, v akej sume a v ktorý deň.

1.4. Napokon prvoinštančný súd mal za to, že žalobca nepreukázal, že poskytol pôvodnému žalovanému úver v sume 1.290 €, z karty klienta vyplýva, že pôvodný žalovaný dosiaľ žalobcovi plnil sumu vo výške 483,84 €, preto ani v takomto prípade by žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich bezdôvodné obohatenie.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V prejednávanej veci boli úspešní žalovaní a vzniklo im právo na náhradu trov konania. Žalovaní si však nárok na náhradu trov konania neuplatnili a ani zo súdneho spisu nárok na náhradu trov konania nevyplýva.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p. a navrhol aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel; alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca uviedol, že predložil kartu klienta, z ktorej vyplýva, že aj výška vyplatenej čiastky, ktorá sa nachádza v tej časti, kde je uvedený údaj o doposiaľ splatenej sume. Údaje sa majú nachádzať v pravej hornej časti. Vyplatenie úveru nebolo spochybnené ani pôvodným

žalovaným ani jeho právnymi nástupcami. Záver o nepreukázaní poskytnutia úveru je v rozpore so skutočnosťami, ktoré vyplývajú zo súdneho spisu a súčasne je založený na nesprávnom procesnom postupe súdu pri hodnotení dokazovania. Vyplatenie úveru mal súd prvej inštancie v zmysle C.s.p. považovať za nesporné. K tvrdeniu, že zmluva nevznikla z dôvodu rozdielnej RPMN uvádza, že každá zmluva obsahuje obligatórne náležitosti a fakultatívne náležitosti. Absencia fakultatívnych dojednaní má za následok len to, že dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Podstatné zložky pre vznik úverového vzťahu sú uvedené v ustanovení § 493 Obchodného zákonníka. Hodnota RPMN nie je stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy. Žalobca ďalej uvádza, že hodnota RPMN sa nedojednávava a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti ani dohodnúť nemôžu. K uvedenému záveru dospela aj súdna prax. RPMN sa vypočítava z údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Žalobca musel určiť RPMN podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. K tomu žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.06.2016, č. k. 5Co/839/2016. RPMN nepredstavuje predmet záväzku. Uvedením iného údaj o RPMN v bode 6 úverovej zmluvy možno objektívne vylúčiť, aby pôvodný žalovaný vzniesol námietky. Úverová zmluva má formulárovú podobu, ktorú žalovaný sám pripravil a v časti 5 sám vyplnil, pričom pôvodný žalovaný je v hmotnoprávnej pozícii navrhovateľa tohto právneho úkonu len preto, že si žalobca v rámci rokovaní o uzavretí zmluvy vymienil ešte posúdiť schopnosť splácať úver v stanovenej výške. RPMN nie je výsledkom dohody strán, ale matematickým vyjadrením parametrov, na ktorých sa účastníci zmluvy dohodli. Preto zmena RPMN nie je zmenou zmluvných podmienok tak ako predpokladá ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaní 1./,2./,3./ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť.

6. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný

6.1. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

6.2. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

6.3. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

6.4. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

7. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav podľa ktorého pôvodný žalovaný dňa 17.12.2010 na formulárovom tlačive žalovaného označenom ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere požiadal žalovaného o poskytnutie revolvingového

úveru s číslom zmluvy XXXXXXXXXXXX s nasledovnými podmienkami poskytnutia úveru uvedenými v čl. 5 s názvom „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR (vyplňte)“: poskytnutá čiastka úveru 1290 €, splatnosť úveru v 42 mesačných splátkach splatných k 25. dňu v mesiaci, mesačná splátka 69,12 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.903,04 €, predpokladaná RPMN 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu 680,14 €, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.658,88 €, pri predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21%. Následne v čl. 6 s názvom „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR (nevypíňajte)“ boli žalovaným uvedené nasledovné údaje: poskytnutá čiastka úveru 1290 €, splatnosť úveru v 42 mesačných splátkach splatných k 25. dňu v mesiaci, mesačná splátka 69,12 €, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.658,88 €, RPMN za úver 69,21 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu 680,14 €, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 1658,88 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Osoba konajúca za žalobcu podpísala predmetný dokument dňa 21.12.2010. Podľa čl. 7 predmetnej žiadosti dlžník berie výslovne na vedomie a súhlasí, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna, a že veriteľ (žalobca) je oprávnený po vyhodnotení údajov dlžníka poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, nominálnu hodnotu úveru, RPMN úveru, zmluvnú odmenu bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa. Z oznámenia o schválení úveru pôvodnému žalovanému vyplýva, že žalobca schválil žalovanému úver vo výške 1290 €, splatnosť úveru v 42 mesačných splátkach splatných k 25. dňu v mesiaci, mesačná splátka 69,12 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník za úver zaplatiť 2.903,04 €, predpokladaná RPMN 69,21 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu 776,38 €, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.658,88 €, pri predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50%, pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21%.

8. S poukazom na uvedené odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným nebola platne uzavretá zmluva o úvere z dôvodu, že na vznik zmluvy absentovala akceptácia zo strany pôvodného žalovaného. Proces vzniku zmlúv je upravený v § 43a a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Zmluva vzniká včasným prijatím návrhu (oferty) osobou, ktorej je tento návrh určený. Prijatie návrhu musí byť bezvýhradné. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (§ 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). V posudzovanej veci pôvodný žalovaný dňa 17.12.2010 požiadal na formulárovom tlačíve žalobcu o poskytnutie úveru s vymedzením konkrétnych zmluvných podmienok, tým urobil návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu nevyplýva, že by bol tento návrh žalobcom prijatý. Naopak na tom istom formulárovom tlačíve žalobca dňa 21.12.2010 vyznačil odlišné podmienky úveru (rozdiel je vo výške RPMN úveru a predpokladanej výške RPMN revolvingu). Odvolací súd zdôrazňuje, že v oznámení o schválení úveru je uvedená odlišná výška revolvingu, ako bola pôvodným žalovaným žiadaná a žalobcom následne navrhnutá. Nie je preto zrejmé, na základe akého úkonu žalobca schválil vyšší revolving ako pôvodný žalovaný žiadal. Tento úkon žalobcu nie je možné vyhodnotiť inak, ako odmietnutie návrhu a súčasne nový návrh žalobcu na uzavretie zmluvy o úvere adresovaný žalovanému, a to za žalobcom špecifikovaných podmienok. Tento tzv. protinávrh žalobcu nebol žalovaným prijatý (z dôkazov obsiahnutých v spise to nevyplýva, ani to žiadna zo strán sporu netvrdila), preto k platnému vzniku zmluvy o úvere medzi stranami sporu nedošlo. Skutočnosť, že pôvodný žalovaný ako veriteľ nie je viazaný návrhom na uzavretie zmluvy (t.j. žiadosťou o poskytnutie úveru) vyplýva i z čl. 7 predmetnej žiadosti. Za platné uzavretie zmluvy nemožno považovať ani oznámenie veriteľa o schválení úveru, nakoľko toto je podpísané len žalobcom, a preto ide len o jednostranné oznámenie veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi (rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.04.2019, sp. zn. 15Co/147/2018, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, zo dňa 29.03.2018, sp. zn. 17Co/357/2017). Odvolací súd navyše uvádza, že v oznámení sú údaje, ktoré neboli obsiahnuté v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a to dátum prvej a poslednej splátky. Taktiež je tu uvedená nesprávna suma revolvingového úveru.

8.1. Nie je prirodzene možné pripustiť, a to nielen v spotrebiteľských vzťahoch, aby jedna zmluvná strana fakticky disponovala zmluvou v tom zmysle, že navrhovateľ zmluvy je bez ďalšieho viazaný akýmkoľvek protinávrhom adresáta oferty. Konštrukcia uzatvárania zmlúv, akú vo svojich typizovaných formulárových zmluvách vyprodukoval žalobca, je v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), preto

akékoľvek zmluvné ustanovenie alebo ustanovenie zmluvných dojednaní, ktoré by aprobovalo takýto spôsob uzavretia zmluvy, je neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka).

9. Vzhľadom na vyššie uvedené závery o neplatnosti zmluvy má žalobca ako veriteľ od žalovaného ako dlžníka iba nárok na vrátenie istiny úveru. Tu však odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že žalobca nepreukázal, žeby pôvodnému žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.290 €. Zo žalobcom predloženej karty klienta je možné len vyzistiť, že pôvodný žalovaný uhradil žalobcovi sumu 483,84 €. Avšak z predloženej karty nie je možné zistiť, aký bol počítačový stav poskytnutých finančných prostriedkov, ktorý bol reálne poskytnutý pôvodnému žalovanému a v tomto smere teda žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno.

10. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa nemožnosti dojednaní RPMN, tak odvolací súd uvádza, že nebolo súdom prvej inštancie ani odvolacím súdom tvrdené, že dojednaní ohľadom RPMN vznikajú na základe konsenzu zmluvných strán, ale napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, a následne aj odvolací súd vyššie v tomto rozsudku vychádzal z toho, že problematický bol spôsob uzatvárania zmluvy, ktorý nebol súladný s ustanoveniami § 43a a nasledujúcimi Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené sú potom tieto námietky právne irelevantné, keďže nie sú spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozsudku.

11. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p..

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mali žalovaní 1./,2./,3./ v odvolacom konaní plný úspech a vznikol by im voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovaným 1./,2./,3./ v konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaní 1./,2./,3./ nemajú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné súdom prvej inštancie rozhodnúť samostatným uznesením

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).